

NOTAT

22. maj 2017

Notat vedrørende udkast ændringsforslag til forslag til lov om betalinger

1. Indledning

Den 15. marts 2017 blev forslag til lov om betalinger fremsat for Folketinget, som lovforslag nr. L 157. På baggrund af drøftelser i Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget i forbindelse med Folketingets behandling af L 157 blevet der foreslået en række ændringer til lovforslaget.

Med ændringsforslaget blev det foreslået at ændre § 124 om behandling af personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenester. Derudover blev det foreslået at tilføje en ny § 124 a om erhvervsdrivendes brug af betalingsoplysninger, som oplister hvornår og til hvilke formål en erhvervsdrivende må bruge betalingsoplysninger. Endvidere blev det foreslået at tilføje en definition af betalingsoplysninger til lovforslagets § 7.

Ændringsforslaget blev sendt i høring den 9. maj 2017 med frist for høringssvar den 15. maj 2017. Der er modtaget 25 høringssvar, hvoraf 15 indeholder bemærkninger til udkastet til ændringsforslag.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i ændringsforslaget gennemgås og kommenteres nedenfor.

Derudover indeholder enkelte høringssvar bemærkninger og opfordringer til lovinitiativer, som ikke vedrører nærværende ændringsforslag. Disse omtales ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

Høringen tegner overordnet et billede af, at de hørte parter generelt har en forskelligartet opfattelse af ændringsforslagets formål om at opnå en passende afvejning mellem at sikre en passende forbrugerbeskyttelse og samtidig tilladelse, at erhvervsdrivende kan behandle betalingsoplysninger.

Overordnet har Forbrugerrådet Tænk og Peercraft udtrykt støtte til de forslåede regler om behandling af betalingsoplysninger, mens Finans Danmark, Dansk Industri, Dansk Erhverv, Nets A/S, Coop Danmark, De

Samvirkende Købmænd, Finanssektorens Arbejdsgiverforening og Cardlay A/S, Clearhaus A/S, Ernit ApS, Flex Funding A/S, Hufsy ApS, Mybanker.dk A/S, MyMonii ApS, Pagobox ApS, Spiir A/S, SubHub ApS omvendt har udtrykt utilfredshed med dette, idet de anfører, at forslaget stiller danske virksomheder dårligere i konkurrence med andre europæiske virksomheder, at det vil begrænse mulighed for at udvikle nye innovative løsninger, og at det vil medføre væsentlige ekstraomkostninger at indrette systemer i overensstemmelse med forslaget.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene tager udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 3.1.1. *Adgang til andre oplysninger*
- 3.1.2. *§ 5 (Ikke vederlagsfrie betalingsurrogater)*
- 3.1.3. *§ 6, stk. 3 (fravigelse af § 124)*
- 3.1.4. *§ 7 (definitionen af betalingsoplysninger)*
- 3.1.5. *§ 124, stk. 2 og § 124a, stk. 2 (Afgivelse og brugen af samtykke)*
- 3.1.6. *§ 124, stk. 3 (tilladte former for behandling af betalingsoplysninger)*
- 3.1.7. *§ 124 a, stk. 3, nr. 2 (generel vs individuel markedsføring)*
- 3.1.8. *§ 124 a, stk. 3, nr. 3 (anonymisering)*
- 3.1.9. *§ 124a, stk. 4 (diskriminerende prissætning)*
- 3.1.10. *§ 124a, stk. 6 (forsikringssekskabers brug af betalingsoplysninger)*
- 3.1.11. *§ 124 a, stk. 7 og 8 (sammensatte betalingskoncepter)*
- 3.1.12. *§ 124 a, stk. 9 (nødvendighedskriterium)*
- 3.1.13. *§ 124 (brug af betalingsoplysninger til andre formål)*
- 3.1.14. *Forbrugerombudsmandens ressourceforbrug*

3.1. Databeskyttelse og behandling af betalingsdata

3.1.1. Adgang til andre oplysninger

Camphausen CO Advokatfirma har på vegne af fintech virksomhederne Cardlay A/S, Clearhaus A/S, Ernit ApS, Flex Funding A/S, Hufsy ApS, Mybanker.dk A/S, MyMonii ApS, Pagobox ApS, Spiir A/S og SubHub ApS afgivet et høringssvar. Camphausen CO Advokatfirma anfører, at det bør angives udtrykkeligt i de specifikke bemærkninger til §§ 124 a og 60, at udbydere af kontooplysningstjenester både kan tilgå og behandle andre bankkontooplysninger end betalingsoplysninger (eksempelvis oplysninger om indlånskonti og udlånskonti), samt at det præciseres, at disse tilfælde

ikke omfattes af lovens bestemmelse i § 124 a eller tilladelsesbestemmelsen i § 60. Det anføres endvidere, at det bør præciseres, at disse tilfælde efter gældende ret ikke kræver eller forudsætter aftaleindgåelse med den kontoførende udbyder (banken), så længe brugeren har givet samtykke efter den almindelige persondataregulering.

Kommentar

Det skal understreges, at forslaget, i overensstemmelse med ønsket fremsat i høringssvaret, alene regulerer adgangen til og behandlingen af betalingsoplysninger. Med forslaget ændres der således ikke ved gældende retsstilling vedrørende adgangen til og behandling af andre oplysninger, såsom oplysninger om indlånskonti og udlånskonti. Teksten i de specielle bemærkninger til § 83 om adgang til konti skal således tolkes i dette lys. Da der med ændringsforslaget ikke ændres i de relevante dele af § 60 eller § 83, vurderes det dog ikke muligt at imødekomme ønsket om en præcisering i disse specielle bemærkninger.

3.1.2. Vederlagsfrie betalingssurrogater og betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse

Dansk Erhverv og Coop Danmark anfører, at det fremsatte lovforslag besværliggør medlemsprogrammer/loyalitetprogrammer, da lovforslagets § 5, nr. 14, pålægger erhvervsdrivende en lang række regler og pligter i forhold til programmer, hvor der er opsparet medlemsbonus. Den regel bør præciseres, så det er klart, at sådanne bonusprogrammer er undtaget fra lovens krav. Coop Danmark anfører, at Coops medlemsprogram i dag er undtaget den gældende betalingslov (lov om betalingstjenester og elektroniske penge) som et "vederlagsfrit betalingssurrogat", jf. betalingstjenestelovens § 4, nr. 15. Coop Danmark ønsker at denne situation skal fortsætte uændret.

Kommentar

Lovforslagets intention er ikke at pålægge erhvervsdrivende ekstra regler og pligter i forbindelse med programmer, hvor der er opsparet medlemsbonus. Med lovforslaget reguleres betalingssurrogater tværtimod ikke længere, med undtagelse af de tjenester, der er omfattet af lovforslagets § 1, stk. 5. Disse omfatter imidlertid kun tjenester, der ikke er vederlagsfrie. Tjenester, der tidligere var omfattet af betalingstjenestelovens § 4, nr. 15, om vederlagsfrie betalingssurrogater, er således ikke omfattet af dette lovforslag. Det gælder fx medlemsprogrammer som Coop Danmarks medlemsprogram.

For så vidt angår spørgsmålet om lovforslagets § 5, nr. 14, er der tale om en lempelse i forhold til de nugældende regler. De tjenester, der er omfat-

tet af lovforslagets § 5, nr. 14, er i dag omfattet af enten § 37, stk. 1, nr. 1, eller § 39 p, stk. 1, nr. 1, i den nugældende lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Medlemsprogrammer, der ikke er omfattet af § 37, stk. 1, nr. 1, eller § 39 p, stk. 1, nr. 1, i den nugældende lov om betalingstjenester og elektroniske penge vil således heller ikke være omfattet af lovforslagets § 5, nr. 14..

3.1.3. § 6, stk. 3 (fravigelse af § 124)

Finans og Leasing anfører, at der mangler en henvisning i forslaget til § 6, stk. 3 til det nye § 124 a, således at reglerne i § 124 a kan fraviges ved aftale mellem udbyderen og brugeren af betalingstjenester, som ikke er en forbruger.

Kommentar

Det er hensigten, at § 124 a skal kunne fraviges ved aftale mellem udbyderen og brugeren af betalingstjenester, hvis denne ikke er en forbruger, således som det var gældende for den tidligere § 85. Det fremgår tilsvarende af bemærkningerne til § 124 a, at bestemmelsen er beskyttelsespræceptiv, for så vidt angår forbrugere, jf. lovforslagets § 6. De øvrige bestemmelser i lovforslaget (L 157) vil således blive konsekvensrettet som følge af ændringsforslaget, hvilket også vil håndtere det i høringssvaret rejste spørgsmål om en manglende henvisning.

3.1.4. § 7 (definitionen af betalingsoplysninger)

Finans og Leasing anfører, at det fremgår af bemærkningerne til § 7, næstsidste afsnit, at: ”Det er afgørende for, at der er tale om klart adskilte og separat indsamlede oplysninger, at betalingsoplysningerne og oplysningerne vedrørende den anden funktion bliver behandlet i to forskellige systemer, at behandlingen af oplysningerne til den anden funktion bliver foretaget inden betalingen, og at det er muligt for brugeren at fravælge at bruge den anden funktion i den konkrete købsituation.” Finans og Leasing anfører, at dette ikke teknisk er muligt. En kunde kan i ansøgningssituationen vælge et ”rent” betalingskort uden tilknyttede fordele eller et kombineret (Co-branded) kort, f.eks. et SAS EuroBonus Mastercard med optjening af EuroBonus point på privatforbrug. Men har man som kunde valgt et SAS EuroBonus Mastercard, kan man ikke i købsituationen fravælge bonusfunktionen og kun bruge betalingsfunktionen. Bemærkningerne bør således tilpasses, således at det ikke indirekte fremgår, at dette skal være muligt i forbindelse med betalingskorttransaktioner.

Nets A/S anfører om loyalitetsordninger, at ændringsforslaget i sin nuværende form dels vil forhindre en smidig kombination af loyalitetsprogrammer og betalingskort, idet bemærkningerne konkret foreskriver, at en sådan kombination forudsætter, at forretningerne skal implementere en fysisk funktionalitet, der gør forbrugeren i stand til ved hvert køb at fravælge loyalitetsdelen af kortet. Dels betyde det, at forbrugeren belastes af at skulle have flere fysiske loyalitetskort på sig, fordi reglen gør det besværligt for forretningerne at levere en løsning, hvori loyalitetsprogrammer er tilknyttet ét betalingskort.

Danske Erhverv og De Samvirkende Købmænd anfører, at det reviderede forslag er et markant skridt i den forkerte retning for både de forretningsdrivende og for forbrugerne, når det drejer sig om loyalitetsprogrammer knyttet til en betalingstjeneste.

Dansk Erhverv og De Samvirkende Købmænd anfører, at forbrugerne har plads til et begrænset antal loyalitetskort. Et krav om, at forbrugeren skal kunne fravælge loyalitet i selve betalingsituationen, tvinger reelt butikkerne til at anvende to separate kort/løsninger, da det kræver en ny teknisk sær-løsning for butikken at håndtere et sådant krav, hvilket vil være til skade for både forbrugerne og butikkerne, og vil begrænse udviklingen af nye smidige løsninger. Det anføres, at medlemskab af et loyalitetsprogram skal være fuldstændig frivilligt og med udtrykkeligt samtykke, samt at det skal være nemt at melde sig ind og ud af programmet Dette bør imidlertid kunne ske fx via en app, en hjemmeside eller i kundeservice – det skal derimod ikke være et specifikt krav, at det skal kunne ske i selve betalingsituationen ved kassen.

Forbrugerrådet TÆNK anfører, at ifølge bemærkningerne til den foreslåede definition på betalingsoplysninger, finder de foreslåede forbrugerbeskyttelsesregler i § 124 a ikke anvendelse, hvis data er indhentet via et særligt adskilt system. Forbrugerrådet Tænk finder, at reglerne i stedet bør være teknologineutrale.

Forbrugerrådet Tænk finder, at der ikke længere er behov for en sådan undtagelse for særligt adskilte systemer, hvis ændringsforslaget vedtages. Ændringsforslaget tillader netop, at betalingsdata kan behandles, hvis forbrugeren ønsker det. Forbrugerrådet TÆNK anfører, at en undtagelse for data indhentet via særligt adskilte systemer er problematisk af flere årsager. For det første, er forbrugernes behov for beskyttelse uafhængigt af den tekniske indretning af datasystemerne. For det andet, skaber to parallelle regimer for databeskyttelse et behov for forbrugeroplysning. For det tredje, kan undtagelsen helt underminere forbrugerbeskyttelsen i ændringsforslagets regler. For det fjerde, er adskillelsen af data ikke reel. I praksis identificeres forbrugeren via betalingskortet eller via betalings-

appen og dermed sker der en samkøring af data mellem betalingsystemet og det "særligt adskilte system", hvor forbrugers betalingsdata behandles.

Forbrugerrådet Tænk opfordrer således til, at der ikke indføres en undtagelse for data indhentet via særligt adskilte systemer.

Finans Danmark og Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at hvis den foreslåede definition af betalingsoplysninger i ændringsforslaget fastholdes, udvides begrebet betalingsoplysninger i forhold til den nuværende lov og lovforslaget, der kun medtager oplysninger om, *hvor* en bruger har anvendt en betalingstjeneste, og *hvad* den har været anvendt til. Der kan derfor opstå tvivl om, om denne bredere definition vil få utilsigtede konsekvenser og dermed ikke skabe de fremtidssikrede og tidssvarende rammer for udbuddet af betalingstjenester, som ellers er det samlede lovforslags hovedformål. Finans Danmark og Finanssektorens Arbejdsgiverforening foreslår derfor at bibeholde indholdet i det eksisterende betalingsoplysningsbegreb, dvs. hvor betaler har anvendt en betalingstjeneste, og hvad den har været anvendt til.

Dansk Erhverv og Coop Danmark anfører, at den foreslåede definition af betalingsoplysninger ikke følger direktivet og omfatter oplysninger, der går udover oplysninger, der genereres på baggrund af anvendelse af selve betalingstjenesten. Oplysninger om varesalg o.l., der genereres, uanset hvordan forbrugeren betaler – om det er med kontanter eller med en betalingstjeneste – er ikke betalingsoplysninger, men varer- og ydelsesoplysninger. Coop Danmark anfører, at den foreslåede definition skaber unødige komplikationer og forhindringer for Coops medlemsprogram.

Coop Danmark anfører at det vil koste mange millioner kroner at udvikle og installere i kasseterminaler, der lever op til kravene. Coop anfører, at et medlem, der undtagelsesvis ønsker at fravælge medlemskøbsregistrering af et bestemt køb, blot kan undlade at bruge sit kombinerede medlems- og betalingskort i forbindelse med det pågældende køb og bruge sit Dankort eller kontanter i stedet.

Coop Danmark ønsker derfor, at definitionen af "betalingsoplysninger" ændres, så "betalingsoplysninger" alene omfatter de oplysninger, der faktisk løber i betalingsystemerne. Alternativt bør kravet om en fravalgsmulighed vedrørende medlemsregistrering, når der bruges et medlemskort med en tilknyttet betalingsfacilitet fjernes fra lovbemærkningerne.

Nets A/S anfører, at betalingsoplysninger bør defineres som oplysninger, der udelukkende vedrører betalingen og genereres på baggrund af anvendelsen af betalingstjenesten. Hvis der er tale om oplysninger, som genere-

res uafhængigt af forbrugerens betalingsmåde, f.eks. vareoplysninger, bør de ikke være omfattet af lov om betalinger, men derimod anden relevant lovgivning.

Endvidere anfører Nets A/S, at med de ledsagende bemærkninger bliver definitionen af, hvad der er omfattet af begrebet betalingsoplysninger, afhængig af, hvordan oplysningen er indsamlet, og i hvilke systemer oplysningen behandles, hvilket ikke virker til at være i overensstemmelse med definitionen. I øvrigt bør det overvejes, om det er alle eller kun en enkelt af oplysningerne, der kan udgøre "betalingsoplysninger". I definitionen står der "og", så det kunne ønskes tydeliggjort, om alle oplysninger samlet anses for betalingsoplysninger, eller om en enkelt betalingsoplysning er tilstrækkelig.

Kommentar

§ 85, stk. 3 og 4, i den nugældende lov om betalingstjenester og elektroniske penge fastsætter regler for behandling af oplysninger, om hvor en betaler har anvendt et betalingsinstrument, og hvad der blev købt. Det har med den foreslåede definition i § 7, nr. 41, været intentionen at videreføre dette. Formuleringen af definitionen vil således blive tilrettet, så det fremgår, at betalingsoplysninger er oplysninger om, hvor en bruger har anvendt en betalingstjeneste, og hvad den har været anvendt til.

I overensstemmelse med Forbrugerombudsmandens hidtidige praksis, skelnes der mellem betalingsoplysninger og andre oplysninger, såsom loyalitetsoplysninger. I overensstemmelsen med den hidtidige praksis er det afgørende for differentieringen mellem begreberne, om der er tale om to separate og klart adskilte funktioner.

Det indebærer bl.a., at brugeren skal kunne fravælge at bruge den anden funktion, så kun betalingsfunktionen benyttes. De specielle bemærkninger vil imidlertid blive ændret, så det fremgår, at denne sondring ikke har til formål at opstille et krav om, at kunden skal have mulighed for at fravælge loyalitetsfunktionen i selve betalingssituationen.

3.1.5. § 124, stk. 2 og § 124a, stk. 2 (Afgivelse og brugen af samtykke)

Finans Danmark og Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at § 124, stk. 2, og § 124 a, stk. 2, kræver, at der skal indhentes et udtrykkeligt samtykke fra brugeren af betalingstjenesten, når betalingstjenesteudbyderen/den erhvervsdrivende behandler henholdsvis personoplysninger (§ 124) og/eller betalingsoplysninger (§ 124 a). Det anføres, at det ikke ud af bestemmelsen eller bemærkningerne kan læses, hvordan dette skal

håndteres i praksis, hvorfor der ønskes klarhed over, om et samtykke afgivet efter § 124, stk. 2, også dækker samtykket efter § 124 a, stk. 2, dvs. om der kan afgives ét samlet samtykke til udbydere af betalingstjenester.

Nets A/S anfører, at det er deres opfattelse, at formålet med kravet i 2. betalings tjenestedirektiv om, at udbydere af betalingstjenester altid skal indhente udtrykkeligt samtykke fra brugeren, hvis udbyderen behandler personoplysninger i forbindelse med udbuddet af betalingstjenesten, må have været at sikre et udtrykkeligt samtykke fra brugeren, hvis betalings tjenesteudbyderen påtænker at benytte persondata til andre formål end gennemførelse af betaling gennem den aftalte betalingstjeneste.

Nets A/S anfører endvidere, at det med forslaget til stk. 7 og 8 ikke må være en forudsætning for indgåelse af aftalen, at der sker behandling af betalingslysninger, når denne behandling ikke er nødvendig for gennemførelsen af tjenesten, og at konsekvenserne af denne affattelse vil være, at alle forretninger, der genererer en bon i et kasseapparat, vil være omfattet af reglerne. Endelig anfører Nets A/S, at samtykkeproblemstillingen ikke kan løses via en rammeaftale, da det alene er betalingstjenesteudbydere, der indgår rammeaftalen med brugeren. Udbyderen kan dog ikke indsamle det relevante samtykke på vegne af alle forretninger, da kortudsteder ikke har tilstrækkeligt kendskab til de data, der indsamles, om måden hvorpå de behandles etc. Samtykkemodellen i henseende til erhvervsdrivende bør således genovervejes, særligt også taget i betragtning at direktivet alene omfatter betalingstjenesteudbydere.

Dansk Byggeri anfører, at formuleringen af § 124 a, stk. 2, giver anledning til at forstå bestemmelsen således, at en erhvervsdrivende skal indhente kundens udtrykkelige samtykke for at kunne modtage betaling.

Dansk Erhverv anfører, at behandling af betalingsoplysninger er nødvendige for en butik for at kunne gennemføre en betalingstransaktion Den foreslåede bestemmelse giver indtryk af, at en butik skal have en forbrugers udtrykkelige samtykke for at kunne gennemføre en betaling og for at kunne generere en købskvittering og foretage registrering i butikkens eget system om, hvad der er købt. Dansk Erhverv finder, at det er stærkt u hensigtsmæssigt, hvis en forbruger i butikken skal udfylde en blanket e.l. med navn og underskift, inden kunden kan få lov til at betale, og at det derfor må være tilstrækkeligt, at forbrugeren har givet samtykke til sin betalings tjenesteudbyder for at en betalingstransaktion i en butik kan gennemføres.

Kommentar

Det følger af artikel 94, stk. 2, i 2. betalings tjenestedirektiv, at udbydere af betalingstjenester kun må behandle personoplysninger, som er nødvendige for ydelse af betalingstjenester, med betalingstjenestebrugerens ud-

trykkelige samtykke. Dette er gennemført i ændringsforslagets § 124, stk. 2.

Høringsvarene peger på nogle praktiske problemer i forbindelse med implementering af kravet om samtykke, herunder bl.a., at det er uhenigtsmæssigt, hvis der skal gives samtykke forud for hver betaling nede i butikken.

For så vidt angår kravet om samtykke i ændringsforslagets § 124 a, stk. 2, er det hensigten, at en erhvervsdrivende kun må behandle en brugers betalingsoplysninger til andre tjenester, hvis brugeren har givet sit udtrykkelige samtykke til dette. Det er således ikke hensigten, at eksempelvis en forretning skal indhente brugerens udtrykkelige samtykke, førend der foretages en betaling. Det vil blive præciseret i ændringsforslaget § 124 a, stk. 3, at samtykkekravet ikke finder anvendelse i forbindelse med gennemførelse eller korrektion af en betalingstjeneste. I den forbindelse vil det blive præciseret i bemærkningerne, at samtykkekravet ikke berører almindelig generering af en kvittering i forbindelse med et køb.

3.1.6. § 124, stk. 3 (tilladte former for behandling af betalingsoplysninger)

Forbrugerrådet Tænk anfører, at det fremgår af ændringsforslaget, at når eksempelvis en bank tilbyder en kunde en budgetfunktion, der anvender betalingsdata, så må banken ikke selv tilgå dette budget. Forbrugerrådet Tænk er glade for, at det således præciseres, at princippet om privacy by design skal indarbejdes i de datatjenester der tilbydes. Det er vigtigt, at forbrugeren bevarer kontrollen med egne oplysninger. I forlængelse heraf, bakker Forbrugerrådet Tænk op om, at det fremgår af ændringsforslaget, at udbydere af datatjenester ikke må videregive data til andre formål, end leveringen af den tjeneste forbrugeren har anmodet om.

Forbrugerrådet Tænk støtter, at det i stedet for at opliste ti tilladte funktioner foreslås, at tillade enhver datatjeneste forbrugeren ønsker og aktivt anmoder om. Ud fra en samlet vurdering af ændringsforslagets bestemmelser, er det Forbrugerrådet Tænks vurdering, at der er tale om en styrkelse af forbrugerbeskyttelsen. Det er således Forbrugerrådet Tænks vurdering, at ændringsforslaget både styrker forbrugerbeskyttelsen og samtidig skaber bedre mulighed for innovation. Ændringsforslaget definerer således ikke på forhånd, hvilke datatjenester der kan udvikles og udbydes, men åbner op for udviklingen af nye løsninger.

Camphausen CO Advokatfirma anfører, at udtrykket ”nødvendigt for”, der anvendes i forslaget til § 124 a, stk. 3, bør udgå af bestemmelsen,

eller også må det forklares, hvad nødvendighedskriteriet indebærer i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen. Alternativt foreslås det, at der indføres et tilknytningskriterium i stedet.

Finans Danmark og Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at det er uklart hvilke dokumentationskrav, der skal løftes i forhold til ”nødvendighedsbegrebet” i § 124 a, stk. 3, nr. 3, herunder hvilke merkrav, der gælder i forhold til det udtrykkelige samtykke. Det foreslås i stedet at erstatte sætningen, ”når det er nødvendigt for” med sætningen ”i forbindelse med”.

Dansk Erhverv anfører, at bestemmelsen i stk. 3 oplister udtømmende tre formål, som betalingsoplysninger må anvendes til, men at der er behov for, at de tre formål præciseres, da det er uklart, hvad erhvervsdrivende må anvende betalingsoplysninger til. Det er ikke klart, hvorfor der i bestemmelserne stk. 4 til stk. 9 er oplistet yderligere formål, som en erhvervsdrivende må eller ikke må anvende betalingsoplysninger til, når der allerede i stk. 3 er oplistet en udtømmende liste. Det anføres, at der bør sikres en bedre sammenhæng, en mere læsevenlig og en mere gennemskuelig opstilling af, hvad der er tilladt.

Nets A/S anfører, at efter at det i ændringsforslagets § 124 a, stk. 3, er fastslået, at betalingsoplysninger kun må anvendes til tre specifikke formål, oplistes i stk. 4-9 en række konkrete forhold, hvor betalingsoplysninger henholdsvis kan og ikke kan benyttes. Det anføres, at systematikken forekommer problematisk, idet der allerede er oplistet en udtømmende liste. Sammenhængen mellem de tilladte formål i § 124 a, stk. 3 og stk. 4-9, bør tydeliggøres, så det klart fremgår, hvilke formål eller principper der er gældende.

Camphausen CO Advokatfirma anfører, at udtrykket ”herunder kontooplysningstjenester” bør tilføjes i forslaget § 124 a, stk. 3, nr. 2. Alternativt anføres det, at udtrykket ”kontooplysningstjenester i almindelighed” indsættes i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen som et udtrykkeligt eksempel på tjenester (direkte henvendt brugeren), der kan behandle betalingsoplysninger, hvorefter de i bemærkningerne anførte typeeksempler i form af forbrugsoverblik mv. blot angives som ikke-udtømmende eksempler på sådanne kontooplysningstjenester.

Kommentar

Det er hensigten med § 124 a, stk. 3, i ændringsforslaget at fastsætte, til hvilke overordnede formål, der kan behandles betalingsoplysninger, såfremt brugeren har givet sit samtykke. På den måde har brugeren kontrol over, hvem der kan behandle forbrugernes oplysninger, og hvad de kan behandles til. Når formuleringen ”nødvendigt for” har været anvendt,

skyldes dette, at det med bestemmelsen er hensigten at sikre, at den erhvervsdrivende ikke anvendte oplysninger til formål, som ikke vedrørte den tjeneste, der var givet samtykke til.

Høringssvarene peger imidlertid på, at nødvendighedsbegrebet ikke nødvendigvis er klart defineret.

For at undgå en u hensigtsmæssig uklarhed om nødvendighedsbegrebet foreslås det, at § 124 a, stk. 3, i stedet udformes således, at en erhvervsdrivende kun må behandle betalingsoplysninger i forbindelse med de formål, der er angivet i bestemmelsen. Dette ændrer dog ikke på hensigten med bestemmelsen, som er at sikre, at brugerens oplysninger ikke anvendes til andre formål, der ikke vedrører den tjeneste, der er indgået aftale om.

For så vidt angår spørgsmål om kontooplysningstjenester mere generelt, følger det af definitionen af kontooplysningstjenester i lovforslagets (L 157) § 7, nr. 21, såvel som direktivets artikel 4, nr.16, at en kontooplysningstjeneste er en tjenesteydelse, der giver en bruger konsolideret information om en eller flere af dennes betalingskonti, der udbydes af en eller flere kontoførende udbydere. Med forslaget til stk. 3, nr. 2, begrænses muligheden for at udbyde kontooplysningstjenester således ikke, da en udbyder med brugerens samtykke således kan give en bruger information om vedkommendes egne betalingskonti. For at undgå u hensigtsmæssige uklarheder præciseres dette i bemærkningerne.

Bestemmelserne i forslaget til § 124 a, stk. 3, og stk. 4-9, skal læses i sammenhæng. Ændringsforslaget vil blive præciseret således, at uanset hvad der fremgår af stk. 3, gælder de følgende bestemmelser også.

3.1.7. § 124 a, stk. 3, nr. 2 (generel vs individuel markedsføring)

Finans Danmark og Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at det bør være muligt for brugeren at give sit udtrykkelige samtykke til, at betalingsdata kan anvendes til at gøre brugeren opmærksom på eksisterende tilbud eller generelt fastsatte tilbud, selvfølgelig i overensstemmelse med forbuddet mod diskriminerende prissætning, jf. forslaget til § 124a, stk. 4. Dette fremgik eksplicit af lovbemærkningerne til det fremsatte lovforslag, og Finans Danmark og Finanssektorens Arbejdsgiverforening finder derfor, at dette også bør medtages i bemærkningerne til § 124a, stk. 3, nr. 2, for at skabe klarhed.

Camphausen CO Advokatfirma anfører, at udtrykket ”herunder markedsføring” bør tilføjes i forslaget § 124 a, stk. 3, nr. 2. Alternativt foreslås

det, at udtrykket ”individuel, målrettet markedsføring” (samt udtrykket ”og andre tjenester med kommercielt sigte”) indsættes i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen, som et udtrykkeligt eksempel på tjenester (direkte henvendt brugeren), der kan behandles betalingsoplysninger til.

Kommentar

Det følger af § 124 a, stk. 3, nr. 2, i ændringsforslaget, at erhvervsdrivende må behandle betalingsoplysninger i forbindelse med udbuddet af en tjeneste, der er direkte henvendt til brugeren. Det er hensigten med forslaget at gøre behandlingsmulighederne principbaserede, og således er der ikke i ændringsforslaget fastsat en udtømmende liste over alle de tjenester, der kan udbydes.

Forslaget begrænser således ikke muligheden for at gøre brugeren opmærksom på eksisterende tilbud eller generelt fastsatte tilbud, eller behandle betalingsoplysninger til individuel, målrettet markedsføring – så længe brugeren har givet sit udtrykkelige samtykke til dette.

Høringsvarene demonstrerer imidlertid, at der har været uklarhed om, hvorvidt sådan individuel markedsføring er tilladt.

For at undgå unødvendig uklarhed om dette, præciseres det i bemærkningerne til § 124 a, stk. 3, nr. 2, at betalingsoplysninger med brugerens udtrykkelige samtykke kan anvendes til individuel markedsføring målrettet brugeren, dog så længe, at betalingsoplysningerne ikke anvendes til fastsættelse af individuelle priser eller vilkår for samme vare eller tjeneste til forskellige brugere.

3.1.8. § 124 a, stk. 3, nr. 3 (anonymisering)

Nets A/S anfører, at der ikke er noget hensyn til den registrerede, der tilsiger, at der skal stilles krav om samtykke til anonymisering – selve det at anonymisere er en del af den retlige forpligtelse, den dataansvarlige har til at dataminimere. Brugeren er herefter ikke længere registreret, og der er dermed ikke længere tale om betalingsoplysningerne som defineret, og beskyttelseshensynet er dermed ophørt. Nets A/S anfører, at det bør være fuldt ud tilstrækkeligt med et krav om et initialt samtykke, som anført i direktivteksten og i forslaget til § 124, stk. 2, og § 124 a, stk. 2. jf. stk. 3, nr. 1 og 2. De med dette samtykke indhentede betalingsoplysninger til den i disse bestemmelser anførte lovlige brug kan herefter anonymiseres uden særskilt samtykke. Nets A/S anfører, at § 124 a, stk. 3, nr. 3, derfor bør udgå, idet det samtidig præciseres i lovbemærkningerne, at personoplys-

ninger og persondata, der er anonymiserede, ikke er omfattet af forslaget til § 124 og § 124 a.

Finans Danmark og Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at et krav om samtykke til brug af anonyme data er et for ukendt begreb i dansk ret.

Dansk Erhverv anfører, at betalingsoplysninger pr. definition er personhenførbare, hvorfor et krav til samtykke til behandling af anonyme betalingsoplysninger er unødvendigt.

Datatilsynet anfører, at det fremgår af bemærkningerne til § 124 a, stk. 3, nr. 3, at erhvervsdrivende kun må behandle betalingsoplysninger, når det er nødvendigt for udbuddet af en tjeneste, der ikke er direkte henvendt til brugeren, hvis betalingsoplysningerne behandles i anonymiseret form, og at betalingsoplysninger kan behandles til brug for tjenester, der ikke er direkte henvendt til brugeren, hvis de behandles i anonymiseret form. Data-tilsynet bemærker, at persondataloven ikke finder anvendelse på behandling af personoplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres.

Kommentar

Formålet med § 124a, stk. 3, nr. 3, i ændringslovforslaget var at tydeliggøre, at en erhvervsdrivende må behandle betalingsoplysninger i forbindelse med udbuddet af en tjeneste, der ikke er direkte henvendt til brugeren, hvis betalingsoplysningerne behandles i anonymiseret form. Bestemmelsen er foreslået for at imødekomme det faktum, at selve anonymiseringen af betalingsoplysningerne i sig selv udgør en "behandling" i overensstemmelse med persondatalovgivningen, og at denne behandling kræver en hjemmel.

Hørings svarene peger imidlertid på, at affatningen af bestemmelsen ikke har været tilstrækkeligt klar.

For at sikre klarhed foreslås bestemmelsens ordlyd ændret til: "En erhvervsdrivende må behandle betalingsoplysninger i forbindelse med [...] 3) anonymisering af betalingsoplysninger". Dermed skabes den nødvendige lovhjemmel til at foretage denne behandling af betalingsoplysningerne, og uklarheden forsøges imødekommet.

3.1.9. § 124a, stk. 4 (diskriminerende prissætning)

Forbrugerrådet Tænk anfører, at det er muligt at opstille meget præcise personprofiler på baggrund af detaljerede betalingsdata, med værdifuld

information om, hvilken risiko forbrugeren udgør for banken eller forsikrings-selskabet. Forbrugerrådet Tænk finder imidlertid, at det vil være forkert at tillade en sådan brug af data. Det bør være forbrugers økonomiske situation, og ikke forbrugers livsstil, der er afgørende for om forbrugeren kan få et lån eller tegne en forsikring til en rimelig pris. Såfremt livsstils-parametre, udledt af betalingsdata, blev afgørende for kreditvurderingen eller muligheden for at tegne en forsikring, kan det føre til selvcensur, og til en umyndiggørelse af forbrugere. Forbrugere bør kunne købe hvor de vil, hvornår de vil, og hvad de vil, uden at skulle bekymre sig om, hvilke konsekvenser deres digitale fodspor vil få i banken eller hos forsikrings-selskabet. Med ændringsforslaget foreslås det, at oplysningerne om hvornår, hvor og hvad der købes, samt hvor meget der betales, ikke må anvendes til prisdiskriminering, kreditvurdering eller forsikringsvirksomhed. Forbrugerrådet Tænk finder, at der er tale om en klar forbedring af lovforslaget på dette punkt.

Dansk Erhverv og Coop Danmark anfører, at kravet om, at der ikke må ske diskriminerende prissætning, bør fjernes, da dette hindrer erhvervsdrivende i at give forbrugere gode målrettede tilbud på baggrund af betalingsoplysninger. Dansk Erhverv anfører endvidere, at hvis bestemmelsen fastholdes, skal den præciseres, idet den nuværende formulering er uklar som følge af ordvalget "diskriminerende". I stedet kan det fremgå, at en erhvervsdrivende ikke må anvende betalingsoplysninger til at fastsætte en højere pris overfor den konkrete forbruger, og det skal fremgå direkte af bestemmelsen, at det er tilladt at tilbyde generelle rabatter.

Forbrugerombudsmanden anfører, at det fremgår af § 124 a, stk. 4 og 5, i ændringsforslaget, at betalingsoplysninger ikke må anvendes til diskriminerende prissætning af tjenester og produkter. Bestemmelsen bør efter Forbrugerombudsmandens opfattelse anvende udtrykket individuel prissætning i stedet for diskriminerende prissætning, hvilket svarer til den i bemærkningerne anvendte definition. Efter Forbrugerombudsmandens hidtidige praksis er usaglig forskelsbehandling af forbrugere i strid med god skik i markedsføringsloven. Et forbud mod behandling af betalingsoplysninger til diskriminerende prissætning kan give anledning til overvejelse om, hvorvidt anden diskrimination er tilladt.

Kommentar

Formålet med § 124 a, stk. 4, i lovforslaget er at sikre, at de oplysninger, der registreres om en brugers anvendelse af en betalingstjeneste, ikke kan anvendes til fastsættelse af individuelle priser eller vilkår for samme vare eller tjeneste til forskellige brugere.

Bestemmelsen betyder, at disse oplysninger ikke kan behandles til formål, som medfører en individuel prissætning af produkter eller tjenester, eller

individuelle vilkår for samme, ved at virksomhederne foretager registreringer af brugerens adfærd og lave personprofiler af vedkommende.

Lig resten af loven bestemmelser finder § 124a, stk. 4 ikke anvendelse på oplysninger, der er indhentet via en separat funktion i et klart adskilt system.

I ændringsforslaget blev betegnelsen "diskriminerende prissætning" anvendt, hvilket har givet anledning til en uklar forståelse af bestemmelsen, herunder om der også var tale om et forbud mod positiv diskriminering, samt en manglende overensstemmelse med Forbrugerombudsmandens hidtidige praksis med baggrund i markedsføringsloven. For at skabe klarhed foreslås det at ændre § 124 a, stk. 4, så det fremgår, at betalingsoplysninger ikke behandles til fastsættelse af individuelle priser eller vilkår for samme vare eller tjeneste til forskellige brugere. Dermed præciseres, det, at der hverken kan foretages positiv eller negativ diskriminering.

3.1.10. § 124a, stk. 6 (forsikringssekskabers brug af betalingsoplysninger)

Finans Danmark og Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at stk. 6 helt kan udgå, da de bekymringer, der har været rejst vedrørende fastsættelse af individuelle forsikringspræmier ved brug af betalingsdata er håndteret i § 124 a, stk. 4, der forbyder, at betalingsoplysninger anvendes til diskriminerende prissætning på produkter og tjenester.

Forbrugerrådet Tænk anfører, at det er muligt at opstille meget præcise personprofiler på baggrund af detaljerede betalingsdata, med værdifuld information om, hvilken risiko forbrugeren udgør for banken eller forsikringssekskabet. Med ændringsforslaget foreslås det, at oplysningerne om hvornår, hvor og hvad der købes, samt hvor meget der betales, ikke må anvendes til prisdiskriminering, kreditvurdering eller forsikringsvirksomhed. Forbrugerrådet Tænk finder, at der er tale om en klar forbedring af lovforslaget på dette punkt.

Kommentar

Bestemmelsens formål er bredere end blot at sikre, at der ikke sker individuel eller diskriminerende prissætning af forsikringer, men også at betalingsoplysninger ikke behandles til efterforskning af forsikringsager.

Det gælder uanset, om forsikringsaftalen er indgået direkte mellem forsikringstageren og forsikringssekskabet, eller om aftalen indgås via en forsikringsmægler eller forsikringsagent.

En del af bestemmelsens formål er imidlertid dækket af paragraf 124a, stk. 4. Det foreslås derfor, at paragraf 124a, stk. 6, udgår, og at paragraf 124a, stk. 4, suppleres med en tekst der specificerer, at der for forsikringsaftaler endvidere gælder, at betalingsoplysninger ikke må behandles i forbindelse med opfyldelse af forsikringsaftaler.

3.1.11. § 124 a, stk. 7 og 8 (sammensatte betalingskoncepter)

Forbrugerrådet Tænk anfører, at det fremgår af ændringsforslaget, at kun forbrugeren selv må tilgå oplysningerne i de datatjenester der tilbydes. Det er derfor afgørende, at forbrugere, der vil sikre deres data mod uvedkommende brug, kan vælge disse tjenester, der indebærer behandling af disse data, fra, uden at dette får negative konsekvenser for forbrugeren. Det er Forbrugerrådet Tænks vurdering, at det med ændringsforslaget sikres, at forbrugere, der ikke ønsker at give adgang til deres betalingsdata, kan undgå dette, uden at det får negative konsekvenser for dem. Det bliver således reelt valgfrit for forbrugerne, om de ønsker at benytte de nye datatjenester, og forbrugerne kan slå de nye datatjenester til og fra. Forbrugerrådet Tænk finder, at ændringsforslaget også på dette punkt udgør en markant forbedring af forbrugerbeskyttelsen.

Camphausen CO Advokatfirma anfører, at udtrykket ”ikke betinge priser eller vilkår for produkter og tjenester”, der anvendes i bestemmelsen § 124 a, stk. 7, bør udgå. Det anføres, at udtrykket ”ikke stille som vilkår for indgåelse af en aftale om brug af en betalingstjeneste”, der blev anvendt i det fremsatte lovforslag fastholdes, dog således at det præciseres, at der er tale om ”en betalingstjeneste udbudt af en betalingsudbyder”, således at kontooplysningstjenester udbudt af andre end betalingsudbydere i lovens forstand ikke omfattes af det aftalemæssige koblingsforbud, som sigter til at sikre det rene Dankort eller andre bredt anvendelige betalingskort netop udstedt af betalingsudbydere. Det anføres endvidere, at de specifikke bemærkninger til bestemmelsen i det fremsatte lovforslag fastholdes, således at det aftalemæssige koblingsforbud ikke omfatter de situationer, hvor den pågældende betalingstjeneste (fx Dankortet) indgår i et sammensat betalingskoncept, og hvor brugeren kan erhverve og anvende den pågældende underliggende betalingstjeneste hos betalingsudbyderen uden om det sammensatte betalingskoncept.

Camphausen CO Advokatfirma anfører endvidere, at forslaget til § 124 a, stk. 8, bør udgå. Alternativt bør udtrykket ”nødvendig for” udgå af bestemmelsen. Begrebet skaber uklarhed. Alternativt må uklarheden forbundet med nødvendighedskriteriet håndteres i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen, eller også der må indføres et tilknytningskriterium i stedet.

Finans Danmark og Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at det klart bør fremgå af lovbemærkningerne til § 124a, stk. 7, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at der kan udbydes tjenester/apps, der er "født" med flere funktioner, og hvor kunden selv vælger, hvilke af disse funktioner, der tages i brug, men hvor funktionerne ikke udbydes uafhængigt af hinanden. Det bør være sådan, at selve ibrugtagningen af en funktion må anses som et "aktivt tilvalg", hvilket bør præciseres i lovbemærkningerne.

Dansk Erhverv anfører, at i forslaget til § 124 a, stk. 7 og 8, anvendes ordene "produkt" og "ydelse". Det er uklart, hvilke produkter og ydelser der refereres til. Når en erhvervsdrivende fastsætter en generel rabat ved at anvende betalingsoplysninger, så er det samtidig en nødvendighed, at den erhvervsdrivende betinger den rabatterede pris af, at forbrugeren anvender det pågældende betalingsmiddel. Behandling af betalingsoplysninger er ikke i sig selv nødvendigt for at kunne levere en vare. Bestemmelsen bør derfor præciseres.

Kommentar

Det var hensigten med ændringsforslagets § 124, stk. 7, at forbuddet mod at betinge priser og vilkår for et produkt eller tjeneste, at brugeren gav samtykke til behandling af betalingsoplysninger, som ikke var nødvendige for leveringen, skulle gælde alle erhvervsdrivende.

På baggrund af de indsendte høringsvar er det besluttet at nyaffatte bestemmelsen således, at den berørte personkreds indsnævres, og bestemmelsen gøres samtidig mere klar.

Det understreges, at det reelt skal være frivilligt, om brugeren giver samtykke til behandling af betalingsoplysninger, således at brugere, der ikke ønsker at give erhvervsdrivende adgang til at behandle deres betalingsoplysninger, ikke bliver afskåret fra at få adgang til at foretage elektroniske betalinger.

Med forslaget til en ny 124, stk. 4, fastsættes det, at udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge ikke må betinge priser eller vilkår for indgåelse af aftale om en betalingstjeneste eller en betalingskonto af, at der kan ske behandling af betalingsoplysninger, hvis denne behandling ikke sker i forbindelse med leveringen af betalingskontoen eller betalingstjenesten. Det bemærkes, at " udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge" ikke omfatter kontooplysningstjenester og betalingstjenester med begrænset anvendelse såsom benzinkort eller Rejsekort.

3.1.12. § 124 a, stk. 9 (nødvendighedskriterium)

Camphausen CO Advokatfirma anfører, at udtrykket ”nødvendigt for” udgår af bestemmelsen. Alternativt må uklarheden forbundet med nødvendighedskriteriet håndteres i de specifikke bemærkninger til bestemmelsen, eller der må indføres et tilknytningskriterium i stedet.

Kommentar

Det har ikke været formålet med formuleringen ”nødvendigt for” at fastlægge et nødvendighedskriterium i bestemmelsen, men derimod at fastslå, at behandlingen skal ske i forbindelse med gennemførelse eller korrektion af en betalingstransaktion eller er i forbindelse med udbuddet af en tjeneste, som brugeren selv har anmodet om. Bestemmelsen justeres derfor, så det fremgår, at behandling skal ske ”i forbindelse med” gennemførelse eller korrektion af en betalingstransaktion eller er ”i forbindelse med” udbuddet af en tjeneste, som brugeren selv har anmodet om.

3.1.13. § 124 (brug af betalingsoplysninger til andre formål)

Finans Danmark og Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører, at i gældende lov om betalingstjenester og elektroniske penge § 85, stk. 3, nr. 2., er det anført, at der kan ske behandling af betalingsoplysninger til retshåndhævelse. Denne mulighed bør ligeledes fremgå af § 124, stk. 3, og § 124 a, stk. 9. Finans Danmark bemærker endvidere, at med formuleringen i § 124, stk. 3, er det uklart, om en udbyder må rådgive brugeren om anvendelse af det givne produkt (som anført i gældende lov om betalingstjenester og elektroniske penge § 85, stk. 4, nr. 1). Det bør der være mulighed for.

Kommentar

Det følger af artikel 94, stk. 1, i 2. betalingstjenestedirektiv, at medlemslandene skal tillade, at betalingssystemer og betalingstjenesteudbydere behandler personoplysninger, når det er nødvendigt af hensyn til forebyggelse, efterforskning og opdagelse af betalingssvig. Dette er gennemført i forslaget til § 124, stk. 3. Artikel 94, stk. 1, i 2. betalingstjenestedirektiv må antages også at omfattet retshåndhævelse, hvorfor dette tilføjes til bestemmelsen.

Rådgivning er ikke omfattet af § 124, stk. 3, med mindre rådgivningen vedrører forebyggelse, efterforskning og opdagelse af betalingssvig. Rådgivning af en bruger om andre forhold må anses som en tjeneste henvendt til brugeren. Betalingsoplysninger kan med brugeres samtykke behandles til tjenester henvendt til brugeren, jf. § 124 a, stk. 3, nr. 2.

3.1.14. Forbrugerombudsmandens ressourceforbrug

Forbrugerombudsmanden anfører, at under hensyn til, at den foreslåede bestemmelse i § 124 a tillader erhvervsdrivende at behandle betalingsoplysninger under overholdelse af en række betingelser, der fremgår af såvel bestemmelsen og dens forarbejder som persondatalovgivningen, forventer Forbrugerombudsmanden at skulle anvende flere ressourcer på tilsynet med bestemmelsens overholdelse end med overholdelse af det gældende forbud mod anvendelse af betalingsoplysninger til udarbejdelse af personprofilering, herunder til besvarelse af erhvervsdrivendes forespørgsler om lovligheden af påtænkte konkrete markedsføringstiltag, som Forbrugerombudsmanden hidtil har behandlet på samme måde, som forudsat i markedsføringsloven.

Forbrugerombudsmanden tillader sig derfor at gøre opmærksom på, at lovforslaget inklusiv ændringsforslaget til § 124 må forventes at ville medføre et øget ressourceforbrug hos Forbrugerombudsmanden, således som også anført i Forbrugerombudsmandens høringssvar af 6. februar 2017.

Kommentar

Erhvervsministeriet har noteret sig Forbrugerombudsmandens bemærkninger.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Advokatrådet, Andelskassen, American Express, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Børsmæglerforeningen, Camphausen CO Advokatfirma, Clearhaus, CLS Group, Coop Betalinger, Coop Danmark A/S, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Restauranter of Caf er, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Live, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit R d, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Den Europæiske Centralbank, Ejendomsforeningen, Energi- og Olieforum, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikrings Agenturer, FDIH – Foreningen for Distance-

og Internethandel, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flex Funding, Forbrugsforeningen, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer v/ Ane Marie Christensen, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen Danske Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, v/ Direktør Flemming Kosakewitsch, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban Intercapital Scandinavia, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, Intertrust (Denmark), Inpay, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, IT-Politisk Forening, Kameo, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, NOKAS Værdihåndtering A/S, November First, Mybanker, Parcelhusvejernes Landsforening, Paspix A/S, Peercraft, PostDanmarks Juridiske afdeling, PROSA, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Rejsekortet, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Roskilde Festival, Rådet for Socialt Udsatte, Saxo Payments, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Sikkerhedsbranchen, Spiir, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Teleindustrien, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Ældesagen, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, Beskæftigelsesministeriet, Datatilsynet, Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, Erhvervsstyrelsen, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Justitsministeriet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Miljø- og Fødevareministeriet, Moderniseringsstyrelsen, Patent- og Varemærkestyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Udbetaling Danmark, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Børne- og Socialministeriet, Undervisningsministeriet, Kirkeministeriet, Kulturministeriet, Transport-, Bygnings- og Boligministeriet, Sundheds- og Ældreministeriet.